

Electronische trekhond

[Tekst: Petra Jorissen]

Mocht ik ooit een aardig bedrag in de Postcodeloterij winnen, dan ga ik eerst en vooral mijn wagenpark uitbreiden. Zeker, ik mag niet klagen met een afgeschreven auto, een scootmobiel, een handbike met sportrolstoel en een rolstoel voor de broodnodige algemene dagelijkse levensverrichtingen. Maar nog is deze Holle Bolle Gijs niet verzadigd.

Ik wil meer, naar de kroeg, naar vrienden, naar de film, naar het theater of naar een cursus in een kleine locatie en daar gewoon relaxt in m'n eigen lichte, op maat gemaakte rolstoel blijven zitten. Per scootmobiel naar een café of naar een klein theater, om over naar het toilet gaan maar helemaal te zwijgen, daar is weinig lol aan.

Ik ben op zoek naar iets dat mijn rolstoel voortbeweegt zonder dat ik doorweet, afgepeigerd en met pijnlijke arm- en schoudergewrichten

(‘Tis de leeftijd mevrouw, gaat u maar op zoek naar een andere voorziening’) op de plaats van bestemming aankom.

Natuurlijk, er bestaan oplossingen. Op het internet verlustig ik me aan sites met aankoppelfietsen met hulpmotor, elektrische rolstoelwielen en andere ‘voorzetapparaten’, tot ik op de Swiss Trac, ofwel de **ROLSTOELTRACTOR**, stuit. Ik zie foto's van stoere mannen in zomertenuue in een rolstoel met voorzetapparaat een steile Zwitserse bergpas afdalen. Het onderschrift: Maak van uw rolstoel een terreinwagen. Yes!

Eén telefoontje en een vrolijke medewerker van importeur Pestman (jawel!) uit Groningen brengt mij het apparaat met rolstoel om uit te proberen, helemaal gratis en voor niets!

De tractor oogt op het eerste gezicht als een robuuste bolderkar op vier wielen, compleet met trekstang. Die stang blijkt het stuur. Het ‘voorzetapparaat’ moet je aankoppelen aan een speciale, op praktisch elke handrolstoel te monteren, beugel. Aankoppelen lijkt moeilijk en vooral iets dat veel kracht vraagt. Maar nee, ‘t is even een handigheidje, de tractor doet het bijna zelf. Afkoppelen ook. Hetzelfde geldt voor de bediening. Erg simpel en licht.

Helaas, de bijgeleverde sportrolstoel is een paar maten te ruim voor mij, menstype lichtgewicht. En da's nou jammer.

Zitzwalkend in de grote rolstoel cross

ik Amsterdamse bruggen op- en af. Trekken doet ie als de beste, de tractor. Trottoirs op en af vormen geen probleem.

Helemaal niet op z'n invalidens (‘Gut, wat fijn dat u ook eens naar buiten kunt’) zijn de reacties van passanten. ‘Zo, wijffie, gane we vloeren boene?’ ‘Of: ‘Ken u ook eens bij mijn het gras komme maaie?’

Een andere opmerking slaat de spijker op z'n kop: ‘Kunt u niet beter een trekhond nemen?’ Bij mijn allereerste tocht heb ik het gevoel alsof een fanatieke, eigenzinnige herdershond mij voorttrekt. De tweede keer veranderde die herdershond overigens in een zachtaardige, behulpzame Labrador. Effe wennen dus.

De Swiss Trac, van Zwitserse makelij, kan, afhankelijk van het wegdek, zo'n 30 kilometer rijden voor ie aan opladen toe is. Je kunt hem (met hulp als je niet zelf uit de stoel kunt opstaan, hij weegt 56 kg.) meenemen in de auto. Oprijgoten worden desgewenst meegeleverd. Meenemen in de trein of vliegtuig kan ook. Bagage kun je kwijt op een bagagerek vóór op de tractor.

Goedkoop is ie niet. De tractor met acculader, beugel, en oprijgoten wordt geleverd voor zo'n 6.980 euro. Exclusief BTW.

Info: www.pestman.nl

‘Kunt u niet beter een trekhond nemen?’

